

Home>Familierecht en erfenissen>Eigendom in huwelijken en geregistreerde partnerschappen>Huwelijksvermogensstelsels

Huwelijksvermogensstelsels

Nationale regels over de vereffening van het huwelijksvermogen van gehuwden die een relatie met een internationale dimensie hebben, bij echtscheiding, scheiding van tafel en bed of overlijden

EU-burgers overschrijden steeds vaker de nationale grenzen om in een andere EU-lidstaat te studeren, te werken of een gezin te stichten. Dit leidt tot een toenemend aantal internationale paren, hetzij in het kader van een huwelijk, hetzij in het kader van een geregistreerd partnerschap.

Internationale paren zijn koppels met een verschillende nationaliteit, die in een andere EU-lidstaat dan de eigen lidstaat wonen of die bezittingen hebben in verschillende lidstaten. Ongeacht of internationale paren een huwelijk of een geregistreerd partnerschap hebben gesloten, moeten zij hun vermogen beheren en in het bijzonder ook verdelen in het geval van een echtscheiding/scheiding of het overlijden van een van de partners.

De EU-regels helpen internationale paren in deze situaties. Deze regels zijn van toepassing in 18 EU-lidstaten: Zweden, België, Griekenland, Kroatië, Slovenië, Spanje, Frankrijk, Portugal, Italië, Malta, Luxemburg, Duitsland, Tsjechië, Nederland, Oostenrijk, Bulgarije, Finland en Cyprus.

Op grond van deze regels wordt bepaald welke rechtbank van welke lidstaat zaken betreffende de vermogensstelsels van internationale paren moet behandelen en welk recht die rechtbank dan moet toepassen. De regels vereenvoudigen ook de wijze waarop beslissingen en notariële akten die in een EU-lidstaat zijn gegeven of verleden, in een andere EU-lidstaat moeten worden erkend en ten uitvoer gelegd.

Klik op de vlag van de betrokken lidstaat voor gedetailleerde informatie.

Indien u aanvullende informatie nodig heeft, neem dan contact op met de autoriteiten of een jurist van de betrokken EU-lidstaat.

U kunt ook de website van de Raad van Notarissen van de Europese Unie (CNUE) raadplegen: <http://www.coupleseurope.eu/nl/home>

Laatste update: 29/11/2019

Deze pagina wordt beheerd door de Europese Commissie. De informatie op deze pagina geeft niet noodzakelijk het officiële standpunt van de Europese Commissie weer. De Commissie aanvaardt geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens waarnaar in dit document wordt verwezen. Gelieve de juridische mededeling te raadplegen voor de auteursrechtelijke regeling voor Europese pagina's.

Huwelijksvermogensstelsels - Tsjechië

1 Bestaat er in deze lidstaat een wettelijk huwelijksvermogensstelsel? Wat houdt het in?

Ja, dat klopt.

Volgens de Tsjechische wet worden alle bezittingen van de echtgenoten die een vermogenswaarde hebben en niet van het wettelijke stelsel zijn uitgesloten, beschouwd als huwelijksvermogen. Huwelijksvermogen valt onder het wettelijk stelsel, onder een specifieke overeengekomen regeling of onder een door de rechter vastgestelde regeling.

Volgens het wettelijk stelsel wordt alles wat een echtgenoot of beide echtgenoten gezamenlijk tijdens hun huwelijk hebben verworven, beschouwd als gezamenlijk vermogen, met uitzondering van het volgende:

- vermogensbestanddelen voor de persoonlijke behoeften van een van de echtgenoten;
- vermogensbestanddelen die een van de echtgenoten heeft verworven door schenking, nalatenschap of legaat, tenzij degene die de schenking doet of de erflater anders heeft bepaald;
- vermogensbestanddelen die een van de echtgenoten heeft ontvangen ter compensatie van immateriële schade aan zijn natuurlijke rechten;
- vermogen dat een van de echtgenoten heeft verworven door een juridische procedure met betrekking tot het feit dat hij de enige begunstigde is;
- vermogensbestanddelen die een van de echtgenoten heeft verworven ter compensatie van schade, vernietiging of verlies van zijn exclusieve eigendom.

Volgens het wettelijk stelsel zijn alle winsten uit vermogensbestanddelen die slechts aan een van de echtgenoten toebehoren, gezamenlijk vermogen.

Volgens het wettelijk stelsel zijn alle schulden die tijdens het huwelijk zijn gemaakt, gezamenlijk vermogen, tenzij deze schulden verband houden met vermogensbestanddelen die slechts aan een van de echtgenoten toebehoren, en uitsluitend in verhouding tot het aandeel dat de waarde van de winsten uit deze vermogensbestanddelen overstijgt, of tenzij deze schulden zijn aangegaan door een van de echtgenoten zonder toestemming van de ander. Het gaat hierbij niet om standaardaankopen of de aanschaf van basisbehoeften voor de familie.

2 Hoe kunnen echtgenoten hun huwelijksvermogensstelsel regelen? Wat zijn de formele vereisten in dit geval?

Verloofde of getrouwde koppels kunnen een vermogensstelsel overeenkomen dat afwijkt van het wettelijk stelsel. De overeenkomst kan bestaan uit een aparte eigendomsregeling of een regeling die de opbouw van gezamenlijk vermogen beperkt tot de periode voorafgaand aan de beëindiging van het huwelijk; ook kan de overeenkomst de omvang van het gezamenlijk vermogen zoals gedefinieerd in het wettelijk stelsel uitbreiden of beperken. De overeenkomst kan regelingen met betrekking tot elk vermogensonderdeel omvatten, tenzij dit wettelijk is verboden. De overeenkomst kan met name de omvang of de inhoud of het stelsel betreffen, of de periode tijdens welke het wettelijk stelsel of een ander gezamenlijk vermogensstelsel van toepassing is, of afzonderlijke goederen of vermogen of vermogensgroepen. De overeenkomst kan toekomstig gezamenlijk vermogen anders classificeren dan het wettelijk stelsel. De overeenkomst kan ook voorzien in een vermogensstelsel in het geval dat het huwelijk eindigt.

Een overeenkomst inzake een huwelijksvermogensstelsel moet de vorm van een officieel document hebben (d.w.z. dat deze moet zijn gewaarmerkt door een notaris).

Wanneer een verloofd koppel een overeenkomst inzake een huwelijksvermogensstelsel sluit, treedt deze in werking op de datum van het huwelijk.

3 Zijn er beperkingen op de vrijheid om een huwelijksvermogensstelsel te regelen?

De overeenkomst kan regelingen met betrekking tot elk onderdeel omvatten, tenzij dit wettelijk is verboden.

De overeenkomst mag bepalingen inzake de gebruikelijke huisinrichting niet uitsluiten of wijzigen, tenzij een van de echtgenoten het huishouden heeft verlaten en weigert terug te keren. De overeenkomst mag een echtgenoot er niet aan hinderen in het levensonderhoud van zijn gezin te voorzien. De overeenkomst mag op grond van zijn inhoud of doel de rechten van een derde niet aantasten, tenzij deze derde hiermee heeft ingestemd in de overeenkomst. Een overeenkomst die is gesloten zonder instemming van de derde, heeft geen rechtsgevolgen voor deze derde.

4 Wat zijn de rechtsgevolgen van een echtscheiding, een scheiding van tafel en bed of een nietigverklaring van het huwelijk voor het huwelijksvermogen?

Huwelijksvermogen houdt op te bestaan wanneer het huwelijk eindigt; hiervan is sprake wanneer een echtgenoot overlijdt of dood wordt verklaard of bij scheiding. Wanneer huwelijksvermogen wordt ontbonden, moet het resterende vermogen worden verdeeld.

Als het huwelijk nietig wordt verklaard, wordt het geacht niet te zijn voltrokken. Na de nietigverklaring worden de eigendomsrechten en verplichtingen van het koppel op dezelfde manier behandeld als eigendomsrechten en verplichtingen bij een scheiding.

5 Wat zijn de gevolgen van het overlijden van een van de echtgenoten voor het huwelijksvermogensstelsel?

Het huwelijksvermogen wordt ontbonden en vervolgens verdeeld. De overlevende echtgenoot is de wettelijke erfgenaam van de overledene in de eerste en tweede categorie.

6 Welke instantie is bevoegd om te beslissen in een zaak betreffende een huwelijksvermogensstelsel?

Een rechtbank.

7 Wat zijn de gevolgen van het huwelijksvermogensstelsel voor de rechtsbetrekkingen tussen een echtgenoot en een derde?

Eventuele bezittingen die de echtgenoten vóór het huwelijk hebben verworven (onder meer), worden volgens het wettelijk stelsel niet tot het huwelijksvermogen gerekend. Volgens het wettelijk stelsel zijn alle schulden die tijdens het huwelijk zijn gemaakt, gezamenlijk vermogen, tenzij deze schulden verband houden met vermogensbestanddelen die slechts aan een van de echtgenoten toebehoren, en uitsluitend in verhouding tot het aandeel dat de waarde van de winsten uit deze vermogensbestanddelen overstijgt, of tenzij deze schulden zijn aangegaan door een van de echtgenoten zonder toestemming van de ander. Het gaat hierbij niet om standaardaankopen of de aanschaf van eerste levensbehoeften voor de familie.

In zaken met betrekking tot het gezamenlijk vermogen of delen daarvan die niet tot de gewone levensbehoeften worden gerekend, moeten de echtgenoten gezamenlijk optreden in de juridische procedure, tenzij een echtgenoot handelt met instemming van de andere. Als een echtgenoot zonder geldige reden en tegen de belangen van het echtpaar, van de familie of van het gezinshuishouden zijn toestemming weigert, of zijn wil niet kenbaar kan maken, kan de andere echtgenoot een rechtbank verzoeken om namens deze toestemming te geven.

Als een echtgenoot zonder de toestemming van de andere echtgenoot optreedt in een juridische procedure waarvoor deze toestemming nodig was, kan de andere echtgenoot deze procedure ongeldig laten verklaren. Als een van de echtgenoten een deel van het gezamenlijk vermogen voor commerciële doeleinden wil gebruiken, en als de vermogenswaarde van dat deel van het vermogen hoger is dan een bedrag dat in verhouding staat tot de materiële omstandigheden van de echtgenoten, moet de andere echtgenoot voor dit gebruik bij de eerste keer toestemming geven. Als de andere echtgenoot is uitgesloten van deze procedure, kan hij of zij deze ongeldig laten verklaren. Als een echtgenoot een deel van het gezamenlijk vermogen wil gebruiken voor de aankoop van een aandeel in een handelsonderneming of een coöperatie, of als de aankoop van dit aandeel leidt tot de garantiestelling van de schulden van een onderneming of coöperatie die niet in verhouding staat tot de materiële omstandigheden van het echtpaar, moet de andere echtgenoot hiervoor zijn toestemming geven; als de andere echtgenoot is uitgesloten van deze procedure, kan hij of zij deze ongeldig laten verklaren.

Als de echtgenoten een vermogensstelsel overeen zijn gekomen, mag de overeenkomst op grond van zijn inhoud of doel de rechten van een derde niet aantasten, tenzij de derde instemt met de overeenkomst. Een overeenkomst die is gesloten zonder instemming van de derde, heeft geen rechtsgevolgen voor deze derde.

8 Korte beschrijving van de procedure voor de verdeling, met inbegrip van de vereffening, van het huwelijksvermogen in deze lidstaat.

Als gezamenlijk vermogen is ontbonden of vereffend, of als de omvang ervan is verminderd, vindt kwijting van de eerdere gezamenlijke verplichtingen en rechten plaats door middel van verdeling. Als het verminderde, ontbonden of vereffende vermogen niet wordt verdeeld, zijn, waar passend, de regels inzake het gezamenlijk vermogen hierop van toepassing.

De verdeling van het vermogen mag de rechten van eventuele derden niet aantasten. Als de rechten van een derde door de verdeling zijn aangetast, kan deze derde een rechtbank vragen te beslissen dat deze verdeling geen gevolgen voor hem/haar heeft. Schulden kunnen alleen tussen echtgenoten worden verdeeld.

Een overeenkomst tussen de echtgenoten over de verdeling van het gezamenlijk vermogen geniet waar mogelijk de voorkeur (bijvoorbeeld in het geval van scheiding of een vermindering van het gezamenlijk vermogen). Een verdelingsovereenkomst wordt altijd van kracht op de datum waarop het gezamenlijk vermogen is verminderd, ontbonden of vereffend, ongeacht of de overeenkomst voor of na de vermindering, ontbinding of vereffening van het gezamenlijk vermogen is gesloten.

De verdelingsovereenkomst moet schriftelijk worden vastgelegd als deze tijdens het huwelijk is gesloten of als de eigendomsoverdracht van een te verdelen onderdeel schriftelijk moet worden vastgelegd (bv. bij onroerende zaken). Als de verdelingsovereenkomst niet schriftelijk hoeft te worden vastgelegd en als een van de echtgenoten deze regelt, moet de andere echtgenoot de verdeling aan deze echtgenoot bevestigen.

Als de echtgenoten het niet eens worden over een verdelingsregeling, kan elk van beiden de rechter om een beslissing vragen. De rechtbank moet uitspraak doen over een verdeling overeenkomstig de situatie die gold op het moment dat het huwelijksvermogen werd beperkt, ontbonden of vereffend.

Voor de verdeling gelden de volgende regels:

- beide echtgenoten moeten een gelijk deel van de te verdelen vermogensbestanddelen krijgen;
- elke echtgenoot moet middelen uit de gezamenlijke vermogensbestanddelen die hij heeft gebruikt voor zijn of haar exclusieve vermogen vergoeden;
- elke echtgenoot heeft het recht compensatie te vragen voor middelen uit zijn of haar exclusieve vermogen die zijn gebruikt voor de gezamenlijke vermogensbestanddelen;
- er moet rekening worden gehouden met de behoeften van kinderen ten laste;
- er moet rekening worden gehouden met de zorgtaken die elk van de echtgenoten op zich heeft genomen, met name de zorg voor de kinderen en het gezinshuishouden;
- er moet rekening worden gehouden met de bijdrage van elk van de echtgenoten aan de verwerving en het beheer van de gezamenlijke vermogensbestanddelen.

Als er binnen drie jaar na de vermindering, ontbinding of vereffening van het gezamenlijk vermogen geen verdeling van de bestanddelen van dat vermogen heeft plaatsgevonden, of geen verdelingsovereenkomst is gesloten, of geen verzoek bij de rechtbank is ingediend om uitspraak te doen over de verdeling, worden de echtgenoten of voormalige echtgenoten geacht de verdeling als volgt te hebben geregeld:

- materiële roerende goederen zijn eigendom van de echtgenoot die deze gebruikt, als enige eigenaar, om in zijn eigen behoeften of die van zijn gezin of huishouden te voorzien;
- overige materiële roerende en onroerende goederen zijn de gezamenlijke eigendom van beide echtgenoten en ieder bezit een gelijk aandeel van dit vermogen;
- overige eigendomsrechten, schulden en andere verplichtingen behoren toe aan beide echtgenoten, in twee gelijke delen.

9 Welke procedure en documenten of informatie zijn gewoonlijk vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Een juridische procedure die een zakelijk recht op onroerende goederen vaststelt of overdraagt, of een procedure tot wijziging of intrekking van dit recht, moet schriftelijk plaatsvinden. Als de overdracht de eigendom van onroerende vermogensbestanddelen betreft die in een openbaar register staan, wordt de eigendomsoverdracht van kracht door de inschrijving in dat register.

Laatste update: 14/12/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Huwelijksvermogensstelsels - Duitsland

1 Bestaat er in deze lidstaat een wettelijk huwelijksvermogensstelsel? Wat houdt het in?

Wie eigenaar is van het vermogen dat tijdens het huwelijk is verworven en hoe dit vermogen wordt verdeeld als er aan dit huwelijk een einde komt, wordt altijd bepaald door het betreffende familierechtelijke vermogensstelsel. De gevolgen van het huwelijk voor vermogensrechten vallen onder de regelgeving met betrekking tot huwelijksvermogensstelsels in het Duitse burgerlijk wetboek (*Bürgerliches Gesetzbuch – BGB*). Het BGB erkent de volgende vermogensstelsels: gemeenschap van vermogensaanwas (*Zugewinnngemeinschaft*), uitsluiting van goederen (*Gütertrennung*) en “facultatieve gemeenschap van vermogensaanwas” (*Wahl-Zugewinnngemeinschaft*).

2 Hoe kunnen echtgenoten hun huwelijksvermogensstelsel regelen? Wat zijn de formele vereisten in dit geval?

Gemeenschap van vermogensaanwas is van toepassing tenzij het echtpaar iets anders overeenkomt en dit bij de notaris vastlegt in een huwelijkscontract. Gemeenschap van vermogensaanwas wil zeggen dat goederen tijdens het huwelijk worden uitgesloten en de vermogensaanwas tijdens het huwelijk wordt vereffend op het moment dat het vermogensstelsel eindigt.

De uitsluiting van goederen moet daarentegen met instemming van beide echtgenoten worden vastgelegd in een notarieel contract. De uitsluiting van goederen wil zeggen de volledige uitsluiting van de vermogensbestanddelen van beide partners. Wanneer er een einde komt aan het huwelijk, vindt er geen vereffening van de vermogensaanwas plaats. Elke echtgenoot behoudt zijn eigen vermogensbestanddelen die hij voor en tijdens het huwelijk heeft verworven. Er kan ook zonder uitdrukkelijk contract tussen de echtgenoten sprake zijn van uitsluiting van goederen, bijvoorbeeld als het vermogensstelsel wordt ingetrokken of uitgesloten volgens het huwelijkscontract zonder dat op dat moment een ander vermogensstelsel wordt overeengekomen.

Ook gemeenschap van goederen moet door beide echtgenoten worden vastgelegd in een notarieel contract. Bij gemeenschap van goederen worden de vermogensbestanddelen die de echtgenoten voorafgaand of tijdens het huwelijk hebben verworven meestal gemeenschappelijk bezit van het echtpaar (*Gesamtgut –* gemeenschappelijk bezit). Daarnaast kunnen de echtgenoten elk hun eigen vermogen hebben (*Sondergut*), dat geen deel uitmaakt van het gemeenschappelijk huwelijksvermogen. *Sondergut*, zoals onbeslagbare vorderingen of een deelneming in een vennootschap, is niet overdraagbaar door rechtshandelingen. Tot slot kan elke echtgenoot bepaalde objecten als gescheiden vermogen reserveren. Echtgenoten kunnen ook kiezen voor een bijzondere vorm van gemeenschap van goederen, namelijk gemeenschap van aanwinsten (*Errungenschaftsgemeinschaft*). Hiervoor moeten zij in het huwelijkscontract verklaren dat alle vermogensbestanddelen die voor het huwelijk zijn verworven gereserveerd vermogen zijn.

De facultatieve gemeenschap van vermogensaanwas is een Frans-Duits vermogensstelsel dat potentiële problemen in de rechtsbetrekkingen tussen een Franse en een Duitse staatsburger die voortvloeien uit de verschillen in huwelijksvermogensstelsels moet voorkomen. Als de echtgenoten voor dit type vermogensstelsel kiezen, blijven hun vermogensbestanddelen tijdens het huwelijk gescheiden, net als bij het Duitse stelsel van gemeenschap van vermogensaanwas. Alleen wanneer dit vermogensstelsel wordt beëindigd, wordt de waardeestijging van het vermogen van het echtpaar tussen beiden vereffend. Hoewel de facultatieve gemeenschap van vermogensaanwas inhoudelijk sterk lijkt op de Duitse gemeenschap van vermogensaanwas, heeft deze een aantal kenmerken die zijn beïnvloed door regelingen in Frankrijk. In de vereffening van de vermogensaanwas wordt bijvoorbeeld geen rekening gehouden met schadevergoedingen voor pijn en lijden en met toevallige waardeestijgingen van onroerend goed (bv. door de bestemming als bouwgrond).

3 Zijn er beperkingen op de vrijheid om een huwelijksvermogensstelsel te regelen?

Als de echtgenoten van mening zijn dat het wettelijke vermogensstelsel – de gemeenschap van vermogensaanwas – niet geschikt is voor hun huwelijk, kunnen zij een notarieel huwelijkscontract sluiten. In dat contract kunnen zij kiezen voor de uitsluiting van goederen of voor gemeenschap van goederen of andere afspraken maken dan de wettelijke regelingen die binnen een specifiek vermogensstelsel van toepassing zijn. In het contract kunnen ook afspraken over de verdeling van pensioenen of alimentatie worden opgenomen.

Bij het sluiten van een huwelijkscontract moet er wel voor worden gezorgd dat de overeengekomen regelingen rechtsgeldig zijn. Als een huwelijkscontract bijvoorbeeld nadelig is voor een van de echtgenoten en er sprake is van bepaalde andere omstandigheden, kan dit in strijd met de goede zeden worden beschouwd en daarom nietig zijn. In dat geval blijven de wettelijke regelingen, die in theorie waren uitgesloten door het huwelijkscontract, van toepassing. De jurisprudentie op dit vlak loopt sterk uiteen. Uiteindelijk moet per geval worden bepaald of een regeling werkelijk indruist tegen de goede zeden en dus nietig is of moet worden aangepast.

4 Wat zijn de rechtsgevolgen van een echtscheiding, een scheiding van tafel en bed of een nietigverklaring van het huwelijk voor het huwelijksvermogen?

Volgens het wettelijke vermogensstelsel – gemeenschap van vermogensaanwas – vindt een vereffening van de vermogensaanwas plaats als het vermogensstelsel eindigt (bv. door het overlijden van een van de echtgenoten, door scheiding of wanneer contractueel overeen wordt gekomen een ander vermogensstelsel toe te passen). De vereffening van de vermogensaanwas wil zeggen dat de echtgenoot die tijdens het huwelijk meer vermogen heeft verworven dan de ander, deze partner moet compenseren door de helft van het verschil in vermogensaanwas in contanten uit te keren.

Bij gemeenschap van goederen wordt het gemeenschappelijk vermogen in geval van scheiding verdeeld nadat eventuele verplichtingen zijn afgewikkeld. In de regel hebben beide echtgenoten recht op de helft van het resterende bedrag. Als de echtgenoten echter uitsluiting van goederen zijn overeengekomen, wordt bij beëindiging van het huwelijksstelsel geen vereffening toegepast omdat de goederen van de twee echtgenoten volledig gescheiden zijn.

Het recht op alimentatie is onafhankelijk van het huwelijksvermogensstelsel. Als de echtgenoten gescheiden wonen, maar niet gescheiden zijn, heeft de behoeftige echtgenoot doorgaans recht op alimentatie van de draagkrachtige echtgenoot. De alimentatievordering blijft slechts bestaan totdat de scheiding is uitgesproken. Maar in bepaalde situaties kan de behoeftige echtgenoot ook nadien alimentatie eisen. Volgens de wet kan alimentatie worden toegekend vanwege: de zorg voor kinderen, leeftijd, ziekte of invaliditeit, werkloosheid, lagere levensstandaard, het volgen van onderwijs, scholing en omscholing en omwille van billijkheid.

Als er redenen voor nietigverklaring van een huwelijk zijn, kunnen partners in individuele gevallen zelfs na de nietigverklaring recht hebben op compensatie en alimentatie.

5 Wat zijn de gevolgen van het overlijden van een van de echtgenoten voor het huwelijksvermogensstelsel?

In een gemeenschap van vermogensaanwas wordt de vermogensaanwas bij overlijden van een echtgenoot vereffend in de vorm van een forfaitaire verhoging van het wettelijk erfdeel met een kwart (*gesetzlicher Erbteil*), ongeacht of het vermogen van de overleden echtgenoot tijdens het huwelijk daadwerkelijk is toegenomen. Als de overlevende echtgenoot geen erfgenaam is of afziet van de nalatenschap, kan hij verzoeken om vereffening van de daadwerkelijke vermogensaanwas en aanspraak maken op het niet-verhoogde wettelijke erfdeel (*kleiner Pflichtteil*). Dit niet-verhoogde wettelijke erfdeel wordt berekend op basis van het wettelijke erfdeel waarin de forfaitaire verhoging van de vermogensaanwas met een kwart niet wordt meegenomen.

Als de echtgenoten uitsluiting van goederen zijn overeengekomen, vindt er bij beëindiging van het huwelijk geen forfaitaire verhoging van de vermogensaanwas plaats. De algemene wettelijke erfopvolging is van toepassing.

Bij gemeenschap van goederen omvat de nalatenschap de helft van het gemeenschappelijk vermogen, het vermogen dat hierbuiten valt en het eigen vermogen van de overledene. Het erfdeel van de overlevende echtgenoot wordt op basis van de algemene bepalingen vastgesteld.

6 Welke instantie is bevoegd om te beslissen in een zaak betreffende een huwelijksvermogensstelsel?

De familierechtbank is bevoegd in zaken op het gebied van vermogensrecht, d.w.z. procedures die betrekking hebben op vorderingen op basis van de huwelijksvermogenswetgeving, met name de vereffening van vermogensaanwas van de echtgenoten.

7 Wat zijn de gevolgen van het huwelijksvermogensstelsel voor de rechtsbetrekkingen tussen een echtgenoot en een derde?

Een gehuwd persoon is doorgaans alleen aansprakelijk voor zijn eigen schulden en alleen met zijn eigen vermogensbestanddelen. Dit geldt niet voor transacties om te voorzien in de dagelijkse levensbehoeften van het gezin.

In een gemeenschap van vermogensaanwas zijn er echter uitzonderingen op het beginsel dat een echtgenoot zijn eigen vermogen vrij kan vervreemden. Als een van de echtgenoten (bijna) al zijn eigen vermogensbestanddelen wil vervreemden (verkopen, weggeven enz.), heeft hij hiervoor toestemming van de andere echtgenoot nodig. Hetzelfde geldt als een gehuwd persoon objecten wil vervreemden waarvan hij de enige eigenaar is maar die deel uitmaken van het huishouden van het echtpaar.

Anderzijds mag elke echtgenoot, wanneer de uitsluiting van goederen is overeengekomen, alle vermogensbestanddelen van het echtpaar vrij vervreemden en heeft hij geen toestemming nodig van de andere echtgenoot als hij objecten wil vervreemden die deel van het huishouden uitmaken.

Als de echtgenoten zijn getrouwd in gemeenschap van goederen, beheren zij hun gemeenschappelijk vermogen doorgaans gezamenlijk tenzij het huwelijkscontract het beheer aan een van de echtgenoten toewijst. Het gemeenschappelijk vermogen is alleen aansprakelijk is voor een verplichting als deze voortvloeit uit een rechtshandeling van een echtgenoot gedurende de gemeenschap van goederen als de andere echtgenoot met deze handeling heeft ingestemd, of als het een rechtshandeling ten aanzien van het gemeenschappelijk vermogen betreft die ook zonder zijn of haar toestemming mag worden uitgevoerd.

8 Korte beschrijving van de procedure voor de verdeling, met inbegrip van de vereffening, van het huwelijksvermogen in deze lidstaat.

De echtelijke woning en huisraad kunnen worden verdeeld als de echtgenoten gescheiden wonen of na de scheiding. Wanneer de echtgenoten op andere wijze de gezamenlijke eigendom van een object hebben verworven en het niet eens kunnen worden, wordt het object geveild en wordt de opbrengst verdeeld.

9 Welke procedure en documenten of informatie zijn gewoonlijk vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Als de echtgenoten ervoor hebben gekozen in gemeenschap van goederen te trouwen, moeten zij het notariële huwelijkscontract aan het kadaster overleggen en een aanvraag voor wijziging van het kadaster indienen. In alle overige gevallen, d.w.z. als de echtgenoten niet trouwen in gemeenschap van goederen, hoeft het kadaster niet te worden gewijzigd.

Laatste update: 13/11/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Huwelijksvermogensstelsels - Malta

1 Bestaat er in deze lidstaat een wettelijk huwelijksvermogensstelsel? Wat houdt het in?

De staat Malta biedt partijen die conform de Maltese wetgeving willen trouwen, de vrijheid om zelf het toepasselijke huwelijksvermogensstelsel te kiezen. Het belangrijkste huwelijksvermogensstelsel in Malta is echter de gemeenschap van de tijdens het huwelijk verworven goederen (*community of acquests*). Deze regeling geldt bij wet voor ieder huwelijk, tenzij de partijen die reeds zijn getrouwd of die gaan trouwen, middels een akte besluiten dat hun vermogen onder een andere regeling valt, mits deze niet tegen de geest van de Maltese wet ingaat. Naast de gemeenschap van de tijdens het huwelijk verworven goederen bestaan er in Malta ook andere huwelijksvermogensstelsels: scheiding van goederen (*separation of estates*) en gemeenschap van het residu bij afzonderlijk beheer (*community of residue under separate administration*).

Bij **gemeenschap van de tijdens het huwelijk verworven goederen**, het wettelijke huwelijksvermogensstelsel in Malta, is alles wat de partijen tijdens het huwelijk verkrijgen, deel van de gemeenschap en behoort dit alles dus in gelijke mate aan beide partijen toe. In de Maltese wet wordt specifiek beschreven wat er onder de gemeenschap valt en worden schenkingen, erfenissen en persoonlijke eigenschappen van elke partij ervan uitgesloten.

Bij **scheiding van goederen**, een regeling die de partijen kunnen kiezen in plaats van gemeenschap van de tijdens het huwelijk verworven goederen, heeft elke partij het recht op absolute controle over en beheer van vóór en tijdens het huwelijk verkregen eigendom, zonder dat daar toestemming van de andere partij voor nodig is.

Bij **gemeenschap van het residu bij afzonderlijk beheer**, een andere regeling waarvoor de partijen kunnen kiezen in plaats van gemeenschap van de tijdens het huwelijk verworven goederen, heeft elke echtgenoot het recht om eigendom te verkrijgen, te behouden en te beheren alsof het zijn of haar exclusieve eigendom is. Bij deze regeling is het voor de echtgenoten echter ook mogelijk gemeenschappelijk eigendom te verkrijgen, dat dan gezamenlijk wordt beheerd.

2 Hoe kunnen echtgenoten hun huwelijksvermogensstelsel regelen? Wat zijn de formele vereisten in dit geval?

Wat de **regeling van gemeenschap van de tijdens het huwelijk verworven goederen** betreft, is de algemene regel dat echtgenoten verplicht zijn hun huwelijksvermogen gezamenlijk te regelen en te beheren. Met betrekking tot deze specifieke regeling maakt de Maltese wetgeving echter een onderscheid tussen gewoon beheer – handelingen die een van de echtgenoten zelfstandig mag uitvoeren – en buitengewoon beheer – handelingen die gezamenlijk door beide echtgenoten moeten worden uitgevoerd. De Maltese wetgeving bevat alleen een opsomming van handelingen van buitengewoon beheer; wat niet uitdrukkelijk in de wet is vermeld, moet als handeling van gewoon beheer worden beschouwd. Een formele eis die bij de regeling van gemeenschap van de tijdens het huwelijk verworven goederen altijd moet worden in acht genomen, betreft dan ook de toestemming van beide echtgenoten. Wanneer de partijen niet allebei toestemming hebben gegeven voor de overdracht of vestiging van een zakelijk of persoonlijk recht op een roerend of onroerend goed, moet de handeling nietig worden verklaard op verzoek van de partij die geen toestemming heeft gegeven.

Wat de **regeling van scheiding van goederen** betreft, is de algemene regel dat elk van de echtgenoten het recht heeft het eigendom op zijn of haar naam te reguleren en te beheren zonder toestemming van de andere echtgenoot.

Wat de **regeling van gemeenschap van het residu bij afzonderlijk beheer** betreft, is de algemene regel dat een echtgenoot, wanneer hij of zij besluit op eigen initiatief eigenschappen te verkrijgen, geen voorafgaande toestemming van de andere echtgenoot nodig heeft en naderhand het recht heeft het verworven eigendom zelf te reguleren en te beheren. Wanneer de echtgenoten samen iets kopen, moeten zij daarentegen vooraf allebei toestemming hebben gegeven en hebben beide echtgenoten het recht om het eigendom samen te reguleren en te beheren.

3 Zijn er beperkingen op de vrijheid om een huwelijksvermogensstelsel te regelen?

Wanneer de echtgenoten de **regeling van gemeenschap van de tijdens het huwelijk verworven goederen** kiezen, moeten zij alles samen doen. Zij hebben dus geen vrijheid bij het reguleren en beheren van hun eigenschappen, met uitzondering van de handelingen van gewoon beheer waarvoor geen gezamenlijke toestemming nodig is.

Wanneer zij de **regeling van scheiding van goederen** kiezen, mag elke echtgenoot daarentegen met het eigendom op zijn of haar naam doen wat hij of zij wil, zonder dat de andere echtgenoot daar iets over te zeggen heeft.

Binnen de **regeling van gemeenschap van het residu bij afzonderlijk beheer** heeft een echtgenoot, wanneer hij of zij eigendom verkrijgt zonder de toestemming van de andere echtgenoot, de vrijheid dit zonder beperkingen te reguleren. Als een aankoop echter namens beide echtgenoten wordt gedaan, mogen zij daar niet individueel mee doen wat zij willen, maar moeten zij gezamenlijk handelen.

4 Wat zijn de rechtsgevolgen van een echtscheiding, een scheiding van tafel en bed of een nietigverklaring van het huwelijk voor het huwelijksvermogen?

In de wet staat duidelijk dat de **regeling van gemeenschap van de tijdens het huwelijk verworven goederen** geldt vanaf de dag van het huwelijk en eindigt zodra het huwelijk is ontbonden, d.w.z. door echtscheiding. Bovendien is in de wet bepaald dat er bij feitelijke scheiding om verdeling van het eigendom kan worden verzocht.

Met betrekking tot de **regeling van gemeenschap van het residu bij afzonderlijk beheer** is in de wet bepaald dat deze regeling onder meer eindigt door ontbinding van het huwelijk of door feitelijke scheiding.

Valt het huwelijk echter onder de **regeling van scheiding van goederen**, dan blijft iedere echtgenoot uit een beëindigd huwelijk, door wettelijke scheiding dan wel door nietigverklaring, de op zijn of haar naam verkregen eigendommen reguleren en beheren.

De gevolgen van echtscheiding, scheiding of nietigverklaring voor het huwelijksvermogen zijn dus als volgt: alle verkregen eigendommen worden tussen de echtgenoten verdeeld door een minnelijke schikking of een beslissing van de bevoegde rechtbank.

5 Wat zijn de gevolgen van het overlijden van een van de echtgenoten voor het huwelijksvermogensstelsel?

Wanneer een van de echtgenoten overlijdt, eindigt het huwelijksvermogensstelsel en geldt het Maltese erfrecht, op grond waarvan het vermogen van de overleden echtgenoot onder de erfgenamen wordt verdeeld. De belangrijkste factor waarmee rekening moet worden gehouden, is of de overledene al dan niet een testament heeft nagelaten.

6 Welke instantie is bevoegd om te beslissen in een zaak betreffende een huwelijksvermogensstelsel?

De bevoegde autoriteit voor kwesties in verband met huwelijksvermogensstelsels is de civiele rechtbank (afdeling familiezaken).

7 Wat zijn de gevolgen van het huwelijksvermogensstelsel voor de rechtsbetrekkingen tussen een echtgenoot en een derde?

Wanneer een huwelijksvermogensstelsel tussen de echtgenoten in werking treedt, ontstaat er in voorkomend geval een rechtsbetrekking tussen de echtgenoten en derden. Derden kunnen hun wettelijke rechten op de echtgenoten gezamenlijk of afzonderlijk doen gelden, afhankelijk van met wie zij een contract hebben gesloten of een schuld zijn aangegaan.

8 Korte beschrijving van de procedure voor de verdeling, met inbegrip van de vereffening, van het huwelijksvermogen in deze lidstaat.

De procedure voor de verdeling van eigendom vindt gewoonlijk plaats wanneer de echtgenoten een scheidings- of echtscheidingsprocedure zijn begonnen. Bij dergelijke procedures moeten de echtgenoten een bemiddelingsproces doorlopen voordat zij zich tot de bevoegde rechtbank wenden.

Slaagt de bemiddeling, dan gaan de echtgenoten mogelijk uit elkaar via minnelijke schikking, waarbij zij afspraken maken over hun wederzijdse rechten, hun rechten met betrekking tot hun kinderen en een akte voor de verdeling van het huwelijksvermogen, die vervolgens door de bevoegde rechtbank wordt onderzocht om een evenwicht tussen de rechten van de echtgenoten te waarborgen. Nadat de bevoegde rechtbank het heeft goedgekeurd, wordt het opgestelde contract door een notaris bekrachtigd en geregistreerd, zodat het geldig is voor alle wettelijke doeleinden, ook ten aanzien van derden.

Slaagt de bemiddelingsprocedure niet en komen de partijen niet tot een minnelijke schikking, dan moeten zij een gerechtelijke procedure instellen bij de bevoegde rechtbank, waar zij verzoeken om ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel, zodat de betrokken eigendommen tussen hen kunnen worden verdeeld. Wanneer de beslissing van de bevoegde rechtbank kracht van gewijsde heeft gekregen, wordt zij geregistreerd teneinde geldig te zijn voor alle wettelijke doeleinden, ook ten aanzien van derden.

9 Welke procedure en documenten of informatie zijn gewoonlijk vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Om in Malta onroerende goederen te kunnen registreren moet de notaris die het originele contract voor het betreffende onroerende goed heeft opgesteld, het Openbaar Register een bericht van notariële verlijding doen toekomen, zodat het kan worden bekrachtigd. Zodra dit bericht er is, wordt het onroerende goed geregistreerd en is het contract bindend voor de partijen en voor derden.

Laatste update: 09/11/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Huwelijksvermogensstelsels - Oostenrijk

1 Bestaat er in deze lidstaat een wettelijk huwelijksvermogensstelsel? Wat houdt het in?

Volgens Oostenrijks recht is het standaard huwelijksvermogensstelsel dat van scheiding van goederen (*Gütertrennung*). Beide echtgenoten behouden het vermogen dat zij in het huwelijk hebben ingebracht en worden de enige eigenaar van vermogen dat zij verwerven (artikelen 1233 en 1237 van het Oostenrijkse Burgerlijk Wetboek, *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch*). Bovendien is elke echtgenoot de enige schuldeiser van zijn schuldenaren en de enige schuldenaar van zijn schuldeisers.

2 Hoe kunnen echtgenoten hun huwelijksvermogensstelsel regelen? Wat zijn de formele vereisten in dit geval?

De echtgenoten kunnen in een huwelijkscontract (*Ehepakt*) vastleggen dat zij voor een ander vermogensstelsel kiezen. Huwelijkscontracten zijn alleen geldig als ze in een notariële akte worden vastgelegd (artikel 1 van de Oostenrijkse Wet op notariële akten, *Notariatsaktgesetz*).

3 Zijn er beperkingen op de vrijheid om een huwelijksvermogensstelsel te regelen?

Het staat de echtgenoten in principe vrij om het huwelijksvermogensstelsel van hun keuze te kiezen. Een huwelijkscontract betekent echter niet dat bijvoorbeeld volledig afstand kan worden gedaan van wederzijdse onderhoudsverplichtingen in een intact huwelijk.

4 Wat zijn de rechtsgevolgen van een echtscheiding, een scheiding van tafel en bed of een nietigverklaring van het huwelijk voor het huwelijksvermogen?

De wettelijke "volledige" scheiding van goederen geldt alleen tot het moment van ongeldigverklaring, scheiding of nietigverklaring van het huwelijk, omdat dan een verdeling van het vermogen moet plaatsvinden, waarbij de eigendomsstatus geen doorslaggevend criterium is. Bij de ontbinding van het huwelijk geldt het beginsel van verdeling van huwelijksvermogen. Huwelijksvermogensbestanddelen (objecten die door beide echtgenoten werden gebruikt, zoals de gezinswoning, een auto of huishoudartikelen) worden verdeeld, evenals het gemeenschappelijke spaargeld. Onder het spaargeld vallen ook alle vermogensbestanddelen die de echtgenoten tijdens het huwelijk hebben verworven en die, afhankelijk van hun aard, over het algemeen bedoeld zijn om te gelde te maken.

5 Wat zijn de gevolgen van het overlijden van een van de echtgenoten voor het huwelijksvermogensstelsel?

Als een van de echtgenoten die getrouwd is in gemeenschap van goederen (*Gütergemeinschaft*) (wat in de praktijk weinig voorkomt) overlijdt, wordt het gemeenschappelijke vermogen verdeeld. De nettovermogensbestanddelen die na aftrek van alle schulden overblijven, worden op basis van het overeengekomen aandeel verdeeld over de overlevende echtgenoot en de nalatenschap van de overledene. In standaardgevallen, waarbij sprake is van scheiding van goederen (*Gütertrennung*), wordt het wettelijk erfdeel dat de overlevende echtgenoot ontvangt, bepaald door welke overige familieleden van

de overledene erven. De overlevende echtgenoot heeft recht op een derde van de nalatenschap als de overleden partner overlevende kinderen of hun nakomelingen achterlaat; twee derde van de nalatenschap als de overleden partner overlevende ouders achterlaat; in alle andere gevallen de volledige nalatenschap. De echtgenoot is een van de verplichte erfgenamen die recht heeft op een legitieme portie van de nalatenschap (*pflichtteilsberechtigzte Personen*). De legitieme portie van een echtgenoot is de helft van wat deze zou ontvangen volgens de volgorde van erfopvolging.

6 Welke instantie is bevoegd om te beslissen in een zaak betreffende een huwelijksvermogensstelsel?

Na een scheiding, nietigverklaring of ongeldigverklaring van een huwelijk wordt het vermogen overeenkomstig de artikelen 81 e.v. van de Huwelijkswet (*Ehegesetz*) behandeld op basis van een onderlinge overeenkomst of een gerechtelijke beslissing.

7 Wat zijn de gevolgen van het huwelijksvermogensstelsel voor de rechtsbetrekkingen tussen een echtgenoot en een derde?

In principe kan een echtgenoot geen bepaalde rechten toekennen of verplichtingen opleggen aan derden zonder de medewerking van de andere echtgenoot. Alleen in het kader van de sleutelmacht (*Schlüsselgewalt*) kan de echtgenoot die het huishouden doet en geen inkomen heeft, dagelijkse rechtshandelingen verrichten voor de andere echtgenoot die bedoeld zijn voor het huishouden en die niet boven een bepaald niveau uitkomen dat overeenstemt met de levensstandaard van de echtgenoten. Dit geldt niet als de andere echtgenoot tegenover een derde heeft verklaard dat hij niet wil dat de echtgenoot namens hem optreedt. Als de derde op grond van de omstandigheden niet kan bepalen dat de handelende echtgenoot namens zijn partner optreedt, zijn beide echtgenoten hoofdelijk aansprakelijk.

De gemeenschap van goederen – die specifiek wordt overeengekomen in plaats van de scheiding van vermogen – scheidt een verplichting in de relatie tussen de echtgenoten dat een echtgenoot niet over zijn deel van het gemeenschappelijk vermogen kan beschikken zonder toestemming van de andere echtgenoot. Wat onroerend goed betreft, is er alleen sprake van daadwerkelijk effect als in het kadaster een verbod op vervreemding of bezwaring is vastgelegd overeenkomstig artikel 364c van het Burgerlijk Wetboek of een beperking overeenkomstig artikel 1236 van het Burgerlijk Wetboek waarin staat vermeld dat geen van de partijen eenzijdig mag beschikken over zijn eigen helft of deel zolang de gemeenschap van goederen van toepassing is.

8 Korte beschrijving van de procedure voor de verdeling, met inbegrip van de vereffening, van het huwelijksvermogen in deze lidstaat.

Bij de verdeling van vermogen in het geval van scheiding, nietigverklaring of ongeldigverklaring van het huwelijk overeenkomstig de artikelen 81 e.v. van de Huwelijkswet speelt de schuldvraag geen rol, maar kan wel in billijkheidsoverwegingen worden meegenomen. Het vermogen wordt verdeeld op basis van een onderlinge overeenkomst van de partijen of een gerechtelijke beslissing waarom een van de partijen heeft verzocht. In andere gevallen blijft de scheiding van goederen van toepassing, wat wil zeggen dat elke echtgenoot zijn eigen vermogen behoudt. Het verzoek moet binnen een jaar nadat het echtscheidingsvonnis is uitgesproken, worden ingediend. Zowel het huwelijksvermogen als het gezamenlijke spaargeld worden verdeeld. Overeenkomstig artikel 82 van de Huwelijkswet zijn de volgende zaken uitgesloten van de verdeling van het vermogen: objecten die een echtgenoot in het huwelijk heeft ingebracht of heeft geërfd, geschenken van derden, objecten die uitsluitend door een van de echtgenoten beroepsmatig of voor persoonlijke doeleinden worden gebruikt, en objecten die aan een bedrijf toebehoren of aandelen in een bedrijf, tenzij het hierbij gaat enkel om investeringen gaat.

9 Welke procedure en documenten of informatie zijn gewoonlijk vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Een verzoek tot inschrijving van het eigendomsrecht in het kadaster moet worden ingediend bij de districtsrechtbank die bevoegd is in het gebied waar het onroerend goed is gelegen.

Het verzoek moet schriftelijk worden ingediend en door de aanvrager worden ondertekend. De handtekening hoeft in principe niet te worden gewaarmerkt, tenzij er in het verzoek een expliciete akkoordverklaring met de inschrijving in het kadaster (*Aufsandungserklärung*) is opgenomen.

Het verzoek moet vergezeld gaan van een openbaar of onderhands document dat de rechtsgronden voor de verwerving van het onroerend goed bevat (bv. een koopcontract) en is voorzien van de gewaarmerkte handtekeningen van de partijen. Naast de precieze omschrijving van het onroerend goed moet bij onderhandse documenten ook een *Aufsandungserklärung* worden bijgevoegd.

De *Aufsandungserklärung* is een verklaring waarin de persoon wiens recht wordt beperkt, bezwaard, komt te vervallen of wordt overgedragen aan een andere persoon (in het geval van een koopcontract de verkoper) expliciet akkoord gaat met inschrijving van de wijziging in het kadaster. De *Aufsandungserklärung* moet door een rechtbank of notaris worden gewaarmerkt en worden ondertekend door de contractpartij. De *Aufsandungserklärung* kan ook in het kader van het verzoek tot inschrijving van het eigendomsrecht in het kadaster worden ingediend. In dat geval moeten de handtekeningen in het verzoek door een rechtbank of notaris worden gewaarmerkt.

Het verzoek moet overeenkomstig artikel 160 van de federale Belastingwet (*Bundesabgabeordnung*) vergezeld gaan van een belastingcertificaat (*steuerrechtliche Unbedenklichkeitsbescheinigung*). Met dit certificaat bevestigt de belastingautoriteit dat er geen belemmeringen zijn voor de inschrijving van het eigendomsrecht in het kadaster in termen van verschuldigde belastingen.

Als het verzoek wordt opgesteld door een advocaat of notaris, moet het elektronisch worden ingediend. In dat geval moeten de bijlagen in een elektronisch documentenarchief worden geplaatst. Het belastingcertificaat van de belastingautoriteit kan vervolgens worden vervangen door een door de advocaat of notaris opgestelde verklaring met een eigen berekening (*Selbstberechnungserklärung*).

Laatste update: 11/03/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Huwelijksvermogensstelsels - Slovenië

1 Bestaat er in deze lidstaat een wettelijk huwelijksvermogensstelsel? Wat houdt het in?

Ja, dat klopt.

Huwelijksvermogensstelsels vallen onder het wetboek familierecht van de Republiek Slovenië (*Družinski zakonik Republike Slovenije* (DZ)):

Voor echtgenoten geldt het wettelijke huwelijksvermogensstelsel tenzij zij een contract afsluiten waarin zij een ander huwelijksvermogensstelsel kiezen. In dat geval geldt voor hen het contractuele huwelijksvermogensstelsel.

Het wettelijke huwelijksvermogensstelsel voorziet in gemeenschap van goederen voor het gemeenschappelijke vermogen van de echtgenoten en scheiding van goederen voor het persoonlijke vermogen van elke echtgenoot.

2 Hoe kunnen echtgenoten hun huwelijksvermogensstelsel regelen? Wat zijn de formele vereisten in dit geval?

Echtgenoten of toekomstige echtgenoten kunnen een vermogensstelsel vastleggen in een contract. Contracten waarin een vermogensstelsel wordt vastgelegd, zijn contracten waarin de twee echtgenoten kiezen voor een ander dan het wettelijke vermogensstelsel.

In dergelijke contracten kunnen zij ook aangeven dat tijdens het huwelijk en in geval van scheiding andere huwelijksvermogensstelsels gelden. Contracten tussen echtgenoten over vermogensrechten en verplichtingen moeten de vorm hebben van een notariële akte. Het contractuele huwelijksvermogensstelsel geldt voor de echtgenoten zodra het contract hierover is afgesloten, tenzij zij iets anders overeenkomen. Een contract met huwelijksvoorwaarden dat toekomstige echtgenoten afsluiten met betrekking tot het huwelijksvermogensstelsel, geldt vanaf de dag van het huwelijk of de dag erna, zoals door de toekomstige echtgenoten is vastgelegd in de huwelijksvoorwaarden. Contracten met betrekking tot huwelijksvermogensstelsels moeten worden

ingeschreven in het register van dit soort contracten. Als een contract met betrekking tot een huwelijksvermogensstelsel niet wordt ingeschreven in het register van dit soort contracten, wordt met het oog op betrekkingen met derden aangenomen dat op de vermogensrechtelijke betrekkingen tussen de echtgenoten het wettelijke huwelijksvermogensstelsel van toepassing is.

De echtgenoten moeten elkaar informeren over hun financiële situatie voordat zij een contract met betrekking tot het huwelijksvermogensstelsel sluiten. Als zij dit achterwege laten, kan het contract voor de rechter worden aangevochten.

3 Zijn er beperkingen op de vrijheid om een huwelijksvermogensstelsel te regelen?

Nee. Echtgenoten moeten elkaar echter informeren over hun financiële situatie voordat zij een contract met betrekking tot het huwelijksvermogensstelsel sluiten. Als zij dit achterwege laten, kan het contract voor de rechter worden aangevochten.

4 Wat zijn de rechtsgevolgen van een echtscheiding, een scheiding van tafel en bed of een nietigverklaring van het huwelijk voor het huwelijksvermogen?

Het gemeenschappelijke vermogen van de echtgenoten wordt bij ontbinding van het huwelijk verdeeld.

Als het contract met betrekking tot het huwelijksvermogensstelsel waarmee de echtgenoten een andere weg kiezen dan het wettelijke huwelijksvermogensstelsel, geen bepalingen bevat over de verdeling van het huwelijksvermogen, wordt het verdeeld overeenkomstig de voorschriften van het wettelijke huwelijksvermogensstelsel, tenzij de echtgenoten iets anders overeenkomen. Het vermogen wordt verdeeld op basis van de situatie die gold op het moment dat het contract met betrekking tot het huwelijksvermogensstelsel in werking trad.

Het huwelijksvermogen wordt in beginsel evenredig tussen beide partners verdeeld, maar de echtgenoten kunnen bewijs aanvoeren dat zij in verschillende mate aan het huwelijksvermogen hebben bijgedragen. Marginale verschillen in de bijdragen van elke echtgenoot aan het huwelijksvermogen worden buiten beschouwing gelaten.

Nadat het aandeel in het huwelijksvermogen is overeengekomen of vastgesteld, kunnen de echtgenoten afspraken maken over de verdeling van het vermogen. Als de echtgenoten de gezamenlijke eigendom van vermogensbestanddelen overeenkomen in verhouding tot hun respectieve aandeel in het huwelijksvermogen, wordt dit ook als verdeling beschouwd.

5 Wat zijn de gevolgen van het overlijden van een van de echtgenoten voor het huwelijksvermogensstelsel?

Het overlijden van een van de echtgenoten heeft geen gevolgen voor het huwelijksvermogensstelsel.

Het vermogen van de overleden echtgenoot valt onder de erfopvolgingsprocedure.

6 Welke instantie is bevoegd om te beslissen in een zaak betreffende een huwelijksvermogensstelsel?

De rechtbanken zijn bevoegd uitspraak te doen in geschillen met betrekking tot huwelijksvermogensstelsels.

7 Wat zijn de gevolgen van het huwelijksvermogensstelsel voor de rechtsbetrekkingen tussen een echtgenoot en een derde?

De gezamenlijke verplichtingen van echtgenoten zijn die verplichtingen die krachtens de algemene wetgeving bindend zijn voor beide echtgenoten, ontstane verplichtingen in verband met het huwelijksvermogen en verplichtingen die een van de echtgenoten is aangegaan om te voldoen aan de behoeften van de andere echtgenoot of het gezin. Echtgenoten zijn hoofdelijk aansprakelijk voor deze verplichtingen met hun gemeenschappelijke en persoonlijke vermogen. Een echtgenoot kan vergoeding van de andere echtgenoot eisen als hij van mening is dat hij meer heeft betaald dan zijn aandeel om aan de gezamenlijke verplichting te voldoen.

De persoonlijke verplichtingen van een echtgenoot zijn die verplichtingen die hij had voor het huwelijk werd gesloten, alsmede verplichtingen die hij tijdens het huwelijk is aangegaan maar die geen gezamenlijke verplichtingen krachtens artikel 82, lid 1, DZ vormen.

Een echtgenoot is met zijn persoonlijke vermogen en zijn aandeel in het gezamenlijke vermogen aansprakelijk voor persoonlijke verplichtingen.

Als een contract met betrekking tot een huwelijksvermogensstelsel niet wordt ingeschreven in het register van dit soort contracten, wordt met het oog op betrekkingen met derden aangenomen dat op de vermogensrechtelijke betrekkingen tussen de echtgenoten het wettelijke huwelijksvermogensstelsel van toepassing is.

8 Korte beschrijving van de procedure voor de verdeling, met inbegrip van de vereffening, van het huwelijksvermogen in deze lidstaat.

Het gemeenschappelijke vermogen van de echtgenoten wordt bij ontbinding van het huwelijk verdeeld. Zolang het huwelijk duurt, kan het huwelijksvermogen bij overeenkomst of op verzoek van een van de echtgenoten worden verdeeld.

Onder dergelijke overeenkomsten vallen overeenkomsten tussen echtgenoten inzake de omvang van het huwelijksvermogen. Als het contract met betrekking tot het huwelijksvermogensstelsel waarmee de echtgenoten een andere weg kiezen dan het wettelijke huwelijksvermogensstelsel, geen bepalingen bevat over de verdeling van het huwelijksvermogen, wordt het verdeeld overeenkomstig de voorschriften van het wettelijke huwelijksvermogensstelsel, tenzij de echtgenoten iets anders overeenkomen. Het vermogen wordt verdeeld op basis van de situatie die gold op het moment dat het contract met betrekking tot het huwelijksvermogensstelsel in werking trad.

Voordat het aandeel van beide echtgenoten in het huwelijksvermogen wordt bepaald, wordt vastgesteld welke schulden en vorderingen elke echtgenoot heeft in verband met dat vermogen.

Het bedrag van het aandeel van elke echtgenoot in het huwelijksvermogen kan in onderling overleg door de echtgenoten worden overeengekomen of kan op verzoek van een echtgenoot door de rechter worden bepaald.

Het huwelijksvermogen wordt in beginsel evenredig tussen beide partners verdeeld, maar de echtgenoten kunnen bewijs aanvoeren dat zij in verschillende mate aan het huwelijksvermogen hebben bijgedragen. Marginale verschillen in de bijdragen van elke echtgenoot aan het huwelijksvermogen worden buiten beschouwing gelaten.

Indien er geen overeenstemming is over het bedrag van het aandeel van elke echtgenoot in het huwelijksvermogen, zal de rechtbank alle omstandigheden van de zaak in ogenschouw nemen, met name het inkomen van elke echtgenoot, de bijstand die een echtgenoot aan de ander verleent, het gezag over de kinderen, het uitvoeren van huishoudelijke taken, zorg voor het huis en het gezin, vermogensbeheer en alle overige werkzaamheden en samenwerking ten behoeve van het beheer, behoud en uitbreiding van het huwelijksvermogen.

Nadat het aandeel in het huwelijksvermogen is overeengekomen of vastgesteld, kunnen de echtgenoten afspraken maken over de verdeling van het vermogen. Als de echtgenoten de gezamenlijke eigendom van vermogensbestanddelen overeenkomen in verhouding tot hun respectieve aandeel in het huwelijksvermogen, wordt dit ook als verdeling beschouwd.

Als zij het niet eens kunnen worden over de verdeling van het vermogen, wordt dit door de rechter verdeeld overeenkomstig de voorschriften inzake de verdeling van huwelijksvermogen.

Bij de verdeling van het huwelijksvermogen worden de objecten die een echtgenoot gebruikt voor de uitoefening van zijn beroep of andere activiteiten waarmee hij in zijn onderhoud voorziet, op zijn verzoek aan hem toegewezen uit zijn aandeel.

Hetzelfde geldt voor objecten die uitsluitend bestemd zijn voor persoonlijk gebruik door een van de echtgenoten en die geen deel uitmaken van zijn persoonlijke vermogen.

9 Welke procedure en documenten of informatie zijn gewoonlijk vereist voor de registratie van onroerende goederen?

De kadastrerrechtbank (*zemljiškopravna sodišče*) beslist of inschrijving is toegestaan op basis van documenten die de rechtgrond voor het verkrijgen van het recht aantonen dat het onderwerp van inschrijving is, en die voldoen aan de overige wettelijke voorwaarden.

Deze documenten worden genoemd in artikel 40, lid 1, van de kadasterwet (*Zakon o zemljiški knjigi* (ZZK-1)).

Laatste update: 10/11/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Huwelijksvermogensstelsels - Finland

1 Bestaat er in deze lidstaat een wettelijk huwelijksvermogensstelsel? Wat houdt het in?

Het Finse huwelijksvermogensstelsel is gebaseerd op het concept van uitgestelde gemeenschap van goederen. Dat houdt in dat eigendom tijdens het huwelijk persoonlijk is, maar dat alle eigendom bij ontbinding van het huwelijk gelijk wordt verdeeld over de echtgenoten.

Een huwelijk aangaan heeft geen gevolgen voor het eigendom van goederen van de echtgenoten. Volgens de Finse Huwelijkswet (*Avoliittolaki* 234/1929) blijft eigendom dat vóór het huwelijk aan een echtgenoot toebehoort, ook tijdens het huwelijk zijn of haar eigendom. Ook eigendom dat een echtgenoot tijdens het huwelijk verkrijgt of als erfenis of schenking ontvangt, blijft zijn of haar eigendom. Naast eigendom zijn ook schulden gescheiden. Met andere woorden, iedere echtgenoot is persoonlijk aansprakelijk voor alle schulden die hij of zij vóór of tijdens het huwelijk maakt. De beide echtgenoten zijn echter gezamenlijk aansprakelijk voor schulden die een echtgenoot maakt in verband met het onderhoud van het gezin.

Op grond van het Finse huwelijksvermogensstelsel heeft iedere echtgenoot een huwelijksrecht op het eigendom van de andere echtgenoot. Dit houdt in dat iedere echtgenoot, of de weduwe/weduwnaar en de erfgenamen van de overleden echtgenoot, recht heeft op de helft van het nettovermogen van de echtgenoten wanneer het huwelijksvermogen na ontbinding van het huwelijk wordt verdeeld. Het huwelijksrecht heeft betrekking op alle eigendom, ongeacht de manier en het moment waarop de echtgenoten het vóór het huwelijk hebben verkregen of ontvangen. Echtgenoten kunnen er echter middels huwelijksvoorwaarden voor kiezen het huwelijksrecht in hun huwelijk niet toe te passen. Daarnaast valt ook eigendom dat een echtgenoot heeft ontvangen op grond van een schenkingsakte, een testament of een begunstigingsclausule waarin staat dat de toekomstige echtgenoot van de ontvanger geen huwelijksrecht heeft, niet binnen het toepassingsgebied van het huwelijksrecht.

2 Hoe kunnen echtgenoten hun huwelijksvermogensstelsel regelen? Wat zijn de formele vereisten in dit geval?

De echtgenoten kunnen vóór of tijdens het huwelijk huwelijksvoorwaarden opstellen. Deze huwelijksvoorwaarden hebben gevolgen voor de verdeling van het huwelijksvermogen. De echtgenoten kunnen bijvoorbeeld afspreken dat een echtgenoot geen huwelijksrecht heeft op eigendom van de andere echtgenoot, maar dat iedere echtgenoot zijn of haar eigen eigendom behoudt. Ook kunnen zij afspreken dat bepaalde eigendommen worden uitgesloten van de verdeling van het huwelijksvermogen.

De huwelijksvoorwaarden moeten schriftelijk worden opgesteld, worden voorzien van de datum en worden ondertekend. Daarnaast zijn er twee onafhankelijke getuigen nodig. De huwelijksvoorwaarden worden van kracht wanneer deze door het lokale bureau van de burgerlijke stand (*maistraatti*) – of, sinds begin 2020, door het Agentschap voor diensten in verband met digitale en bevolkingsgegevens (*Digi- ja väestötietovirasto*) – zijn geregistreerd.

3 Zijn er beperkingen op de vrijheid om een huwelijksvermogensstelsel te regelen?

In de Huwelijkswet staan bepaalde beperkingen ten aanzien van het beheer van activa zoals de gezamenlijke woning of huishoudelijke roerende goederen. Een echtgenoot mag voor gebruik als gezamenlijke woning van de echtgenoten bestemde onroerende goederen niet zonder schriftelijke toestemming van de andere echtgenoot verkopen. Ook mag een echtgenoot een huurovereenkomst of andere rechten op bezit van een voor gebruik als gezamenlijke woning van de echtgenoten bestemd appartement niet zonder toestemming van de andere echtgenoot opzeggen of verkopen. Datzelfde geldt voor roerende goederen die onderdeel zijn van de gezamenlijke, door beide echtgenoten gebruikte huishoudelijke goederen, voor noodzakelijke hulpmiddelen die de andere echtgenoot gebruikt, en voor roerende goederen die bestemd zijn voor persoonlijk gebruik door de andere echtgenoot of de kinderen.

De verdeling van het huwelijksvermogen kan worden aangepast als deze anders zou leiden tot een onredelijke uitkomst of een oneerlijk financieel voordeel voor de andere echtgenoot. Dat houdt in dat er per geval op basis van redelijke overwegingen kan worden afgeweken van de regels die anders van toepassing zouden zijn op de verdeling van het huwelijksvermogen. Bij de overweging om de verdeling van het huwelijksvermogen aan te passen moet in het bijzonder aandacht worden besteed aan de duur van het huwelijk, de activiteiten van de echtgenoten ten behoeve van het gezamenlijke huishouden en voor het verzamelen en het behoud van het eigendom, alsook aan andere vergelijkbare feiten in verband met de financiën van de echtgenoten.

Wanneer de verdeling van het huwelijksvermogen wordt aangepast, kan er worden besloten dat een echtgenoot geen eigendom van de andere echtgenoot ontvangt op basis van het huwelijksrecht of dat dit recht wordt beperkt, dat bepaalde eigendommen bij de verdeling van het huwelijksvermogen geheel of gedeeltelijk van het huwelijksrecht worden uitgesloten of dat alle middels huwelijksvoorwaarden van het huwelijksrecht van de andere echtgenoot uitgesloten eigendom of een deel daarvan bij de verdeling wordt geacht geheel of gedeeltelijk onder het huwelijksrecht van de andere echtgenoot te vallen.

4 Wat zijn de rechtsgevolgen van een echtscheiding, een scheiding van tafel en bed of een nietigverklaring van het huwelijk voor het huwelijksvermogen?

Wanneer een echtscheidingsprocedure loopt of het huwelijk is ontbonden, moet het huwelijksvermogen worden verdeeld, als een echtgenoot of een erfgenaam van de overleden echtgenoot daarom verzoekt. Bij die verdeling van het huwelijksvermogen wordt het huwelijksrecht gerealiseerd door het bedrag te bepalen dat de echtgenoot met het grotere nettovermogen aan de andere echtgenoot moet afstaan. Als geen van beide echtgenoten een huwelijksrecht heeft op het eigendom van de andere echtgenoot, moet het eigendom van de echtgenoten niet worden verdeeld, maar gescheiden. Hebben de echtgenoten gezamenlijke bezittingen, dan moeten deze op verzoek worden verdeeld wanneer het huwelijksvermogen wordt verdeeld of de eigendommen van de echtgenoten worden gescheiden.

Daarnaast kan het huwelijksvermogen ook worden verdeeld als er een buitenlands vonnis over scheiding is afgegeven voor echtgenoten van wie het huwelijksvermogensstelsel onder de Finse wetgeving valt. De verdeling kan echter niet worden uitgevoerd als de echtgenoten na het vonnis over scheiding samen blijven wonen.

5 Wat zijn de gevolgen van het overlijden van een van de echtgenoten voor het huwelijksvermogensstelsel?

In beginsel worden dezelfde regels gevolgd wanneer het huwelijk wordt ontbonden vanwege de dood van een van de echtgenoten.

Als de overleden echtgenoot directe erfgenamen (kinderen of hun nakomelingen) heeft, kunnen de weduwe/weduwnaar en de erfgenamen van de overledene verzoeken om verdeling van het huwelijksvermogen. Bij die verdeling van het huwelijksvermogen is de belangrijkste regel dat alle eigendom gelijkmatig wordt verdeeld. De helft van het eigendom gaat naar de overlevende echtgenoot en de andere helft wordt verdeeld onder de erfgenamen. Als de weduwe/weduwnaar echter meer bezittingen heeft dan de overleden echtgenoot, heeft hij of zij het recht al zijn of haar eigendommen te behouden.

Als een huwelijk wordt ontbonden vanwege de dood van een echtgenoot, maar de overleden echtgenoot heeft geen directe erfgenamen, dan erft de weduwe/weduwnaar alle eigendommen van de overleden echtgenoot, tenzij de overleden echtgenoot in zijn of haar testament anders heeft bepaald. Het huwelijksvermogen wordt in dat geval niet verdeeld in het eigendom van de als eerste overleden echtgenoot en dat van de overlevende echtgenoot. De algemene regel is dat het door de laatst overgebleven echtgenoot achtergelaten eigendom pas na de dood van beide echtgenoten gelijkmatig over de erfgenamen van beide echtgenoten moet worden verdeeld. De weduwe/weduwnaar kan niet nalaten wat op grond van die regel op de erfgenamen van de als eerste overleden echtgenoot overgaat.

Tenzij de erfgenamen de verdeling van de boedel eisen of deze vereist is op grond van het testament van de overleden echtgenoot, kan de overlevende echtgenoot de onverdeelde boedel van de overleden echtgenoot in zijn of haar bezit houden. De overlevende echtgenoot heeft echter het recht om het eigendom van het gezamenlijke huis van de echtgenoten en alle gemeenschappelijke huishoudelijke roerende goederen onverdeeld te behouden, mits hij of zij geen ander huis bezit dat geschikt is als woning.

6 Welke instantie is bevoegd om te beslissen in een zaak betreffende een huwelijksvermogensstelsel?

In Finland openen de autoriteiten op eigen initiatief geen procedures in verband met huwelijksvermogen. Als de echtgenoten geen overeenstemming bereiken over de verdeling, stelt de districtsrechtbank (*käräjäoikeus*) op verzoek een executeur aan om het huwelijksvermogen te verdelen.

7 Wat zijn de gevolgen van het huwelijksvermogensstelsel voor de rechtsbetrekkingen tussen een echtgenoot en een derde?

In de regel beperkt een huwelijk het recht van een echtgenoot om overeenkomsten te sluiten niet, en tijdens het huwelijk heeft iedere echtgenoot het recht beslissingen over zijn of haar eigen eigendom te nemen zonder toestemming van de andere echtgenoot.

Daarnaast is een echtgenoot op grond van de wetgeving niet rechtstreeks aansprakelijk voor een door de andere echtgenoot gemaakte schuld. De echtgenoten zijn echter gezamenlijk aansprakelijk voor door een van hen aangegane schulden ten behoeve van het onderhoud van het gezin, evenals voor de betaling van de huur voor een gezamenlijk appartement van de echtgenoten. De echtgenoten kunnen een huurovereenkomst voor hun gezamenlijke appartement uitsluitend samen beëindigen, ook als de overeenkomst door slechts een van de echtgenoten is getekend.

De rechten van schuldeisers worden in de Huwelijkswet beschermd, zodat een echtgenoot bij de verdeling van het huwelijksvermogen niet op voor de schuldeisers bindende wijze van zijn of haar rechten kan afzien. Als een echtgenoot bij de verdeling van het huwelijksvermogen eigendom met een aanzienlijk hogere waarde dan hij of zij had moeten overdragen, aan de andere echtgenoot of diens erfgenamen heeft overgedragen, kan het betreffende verdeelde vermogen worden teruggevorderd en in de failliete boedel worden gestort.

8 Korte beschrijving van de procedure voor de verdeling, met inbegrip van de vereffening, van het huwelijksvermogen in deze lidstaat.

In Finland openen de autoriteiten op eigen initiatief geen procedures in verband met huwelijksvermogen. Wanneer een echtscheidingsprocedure loopt of het huwelijk is ontbonden, moet het huwelijksvermogen worden verdeeld, als een echtgenoot of een erfgenaam van de overleden echtgenoot daarom verzoekt. Als geen van beide echtgenoten een huwelijksrecht heeft op het eigendom van de andere echtgenoot, moet het eigendom van de echtgenoten niet worden verdeeld, maar gescheiden.

Bij verdeling van het huwelijksvermogen vanwege echtscheiding is de belangrijkste regel dat alle eigendom gelijkmatig moet worden verdeeld, tenzij de echtgenoten huwelijksvoorwaarden hebben opgesteld. De verdeling van het huwelijksvermogen kan ook worden aangepast als deze anders tot een onredelijke uitkomst zou leiden. Het gezamenlijke eigendom van de echtgenoten moet, bij verdeling of scheiding van het eigendom, op verzoek ook worden verdeeld.

Als een huwelijk wordt ontbonden vanwege de dood van een echtgenoot en de overleden echtgenoot directe erfgenamen (kinderen of hun nakomelingen) heeft, kunnen de weduwe/weduwenaar en de erfgenamen van de overledene verzoeken om verdeling van het huwelijksvermogen. Bij die verdeling is de belangrijkste regel dat alle eigendom gelijkmatig wordt verdeeld. De helft van het eigendom gaat naar de overlevende echtgenoot en de andere helft wordt verdeeld onder de erfgenamen. Als de overlevende echtgenoot echter meer bezittingen heeft dan de overleden echtgenoot, heeft de overlevende echtgenoot altijd het recht al zijn of haar eigendommen te behouden. Als een huwelijk wordt ontbonden vanwege de dood van een echtgenoot, maar de overleden echtgenoot heeft geen directe erfgenamen, dan erft de overlevende echtgenoot alle eigendommen van de overleden echtgenoot, tenzij de overleden echtgenoot in zijn of haar testament anders heeft bepaald. De algemene regel is dat het door de laatst overgebleven echtgenoot achtergelaten eigendom pas na de dood van beide echtgenoten gelijkmatig onder de erfgenamen van beide echtgenoten moet worden verdeeld.

De partijen kunnen de verdeling zelf uitvoeren middels wederzijdse overeenstemming (verdeling middels overeenstemming). Als de partijen geen overeenstemming kunnen bereiken, wordt de verdeling op verzoek van een van de echtgenoten uitgevoerd door een door de rechtbank aangestelde executeur (verdeling via de rechtbank).

Wanneer de verdeling middels overeenstemming wordt uitgevoerd, moet deze worden vastgelegd in een document, dat van handtekening en datum moet zijn voorzien. Daarnaast zijn er twee onafhankelijke getuigen nodig. Als een executeur de verdeling uitvoert, moet deze in een door de executeur ondertekend document worden vastgelegd.

Het document kan ter registratie worden ingediend bij het lokale bureau van de burgerlijke stand (sinds begin 2020 het Agentschap voor diensten in verband met digitale en bevolkingsgegevens). De registratie van het verdelingsdocument beschermt beide echtgenoten tegen terugvordering door de schuldeisers van de andere echtgenoot. De geldigheid van de verdeling van de eigendommen tussen de partijen wordt er verder niet door beïnvloed.

9 Welke procedure en documenten of informatie zijn gewoonlijk vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Het eigendom van een goed kan worden geregistreerd door registratie van eigendom aan te vragen. Deze registratie wordt in het openbare eigendoms- en hypotheekregister opgenomen. Wanneer het eigendom van een goed is geregistreerd, wordt de nieuwe eigenaar weergegeven op het eigendomscertificaat. Als een goed een andere eigenaar krijgt vanwege de verdeling of scheiding van eigendommen, moeten de originele overeenkomst tot verdeling of scheiding van het eigendom, een toelichting van de redenen voor de verdeling van het eigendom (bv. een kennisgeving van de districtsrechtbank dat er een echtscheidingsprocedure is ingesteld) en eventuele betalingsbewijzen van overdrachtsbelasting naar het kadaster van Finland (*Maanmittauslaitos*) worden gestuurd om registratie van eigendom aan te vragen.

De termijn voor de registratie van vanwege de ontbinding van het huwelijk verdeeld eigendom begint wanneer de verdeling kracht van gewijsde krijgt en duurt zes maanden.

Laatste update: 10/11/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Huwelijksvermogensstelsels - Zweden

1 Bestaat er in deze lidstaat een wettelijk huwelijksvermogensstelsel? Wat houdt het in?

Ja, er bestaat een dergelijk stelsel. Het bevat regels inzake de onderhoudsplicht tussen echtgenoten tijdens en na het huwelijk. Het regelt ook de rechten en plichten van echtgenoten tijdens en na het huwelijk met betrekking tot de verschillende categorieën goederen en schulden, de echtelijke woning en het meubilair ervan, alsmede schenkingen tussen echtgenoten.

2 Hoe kunnen echtgenoten hun huwelijksvermogensstelsel regelen? Wat zijn de formele vereisten in dit geval?

De echtgenoten kunnen twee soorten goederen hebben: gemeenschappelijke goederen (*giftorättsgods*) en eigen goederen (*ensild egendom*).

Gemeenschap van goederen komt het vaakst voor; wanneer niets anders is bepaald, zijn de goederen van echtgenoten gemeenschappelijk. De basisregel is dat deze goederen moeten worden verdeeld wanneer een echtgenoot overlijdt of in het geval van echtscheiding. Eigen goederen dienen niet te worden verdeeld. Goederen kunnen eigen goederen zijn als gevolg van:

- a) huwelijkse voorwaarden (*äktenskapsförord*). De voorwaarden moeten schriftelijk worden overeengekomen en bij de belastingdienst (*Skatteverket*) worden geregistreerd,
- b) een schenking,
- c) een testament,
- d) de aanwijzing van een begunstigde in een levensverzekeringsspolis, een verzekeringsspolis tegen ongevallen, een ziektekostenverzekering of een individuele pensioenspaarrekening.

3 Zijn er beperkingen op de vrijheid om een huwelijksvermogensstelsel te regelen?

Ja, er zijn beperkingen. Zo zijn er regels ter bescherming van de echtelijke woning en het meubilair van de echtgenoten tijdens het huwelijk. De ene echtgenoot kan de woning niet zonder toestemming van de andere echtgenoot verkopen, verhuren of anderszins vervreemden. Deze regels zijn ook van toepassing op goederen die uit hoofde van de huwelijkse voorwaarden eigen goederen zijn. Indien de goederen tussen de echtgenoten moeten worden verdeeld, worden hun woning en meubilair toegewezen aan de echtgenoot die er meer behoefte aan heeft. Dit is zelfs het geval wanneer het goed in zijn geheel aan de andere echtgenoot toebehoort. Indien de waarde van het aldus aan de ene echtgenoot toegewezen goed groter is dan het aandeel van de echtgenoot in de gemeenschappelijke goederen, heeft die echtgenoot niettemin het recht er eigenaar van te worden als hij/zij het verschil aan de andere echtgenoot betaalt. Een ander voorbeeld is dat een overlevende echtgenoot recht heeft op een bepaald minimumbedrag ten laste van de gemeenschappelijke goederen van de twee echtgenoten. Dit geldt ook wanneer de goederen van de overleden echtgenoot eigen goederen waren en hij of zij al zijn of haar eigen goederen aan iemand anders heeft nagelaten.

4 Wat zijn de rechtsgevolgen van een echtscheiding, een scheiding van tafel en bed of een nietigverklaring van het huwelijk voor het huwelijksvermogen?

Het Zweedse recht kent alleen de echtscheiding. Echtscheiding heeft als rechtsgevolg dat de gemeenschappelijke goederen moeten worden verdeeld. Een van de echtgenoten kan ook recht hebben op levensonderhoud, althans voor een wachtperiode.

5 Wat zijn de gevolgen van het overlijden van een van de echtgenoten voor het huwelijksvermogensstelsel?

De nagelaten goederen worden verdeeld tussen de erfgenamen van de overledene en de overlevende echtgenoot. De gemeenschappelijke kinderen en kleinkinderen van het echtpaar moeten echter wachten totdat beide echtgenoten zijn overleden voordat zij hun erfenis kunnen ontvangen.

6 Welke instantie is bevoegd om te beslissen in een zaak betreffende een huwelijksvermogensstelsel?

De goederen kunnen door de partijen zelf worden verdeeld. Indien zij het eens zijn, is het enige formele vereiste dat de verdeling op schrift wordt gebracht en door beide partijen wordt ondertekend. Als zij het niet eens zijn, kan de rechtbank een executeur (*bodelningsförrättare*) aanwijzen. Beslissingen van de executeur kunnen door een partij bij de rechter worden aangevochten.

7 Wat zijn de gevolgen van het huwelijksvermogensstelsel voor de rechtsbetrekkingen tussen een echtgenoot en een derde?

Elk van de echtgenoten is aansprakelijk voor zijn of haar eigen schulden. Een schuldeiser van een van de echtgenoten kan geen aanspraak maken op betaling uit de goederen van de andere echtgenoot, ongeacht of de goederen gemeenschappelijk dan wel eigen zijn. Er zijn ook regels om een schuldeiser te beschermen tegen pogingen van echtgenoten om goederen buiten zijn bereik te brengen. Zo kan een van de echtgenoten niet beslissen dat zijn of haar eigen goederen deel gaan uitmaken van de gemeenschappelijke goederen, indien het de bedoeling is die goederen aan een schuldeiser te onttrekken.

8 Korte beschrijving van de procedure voor de verdeling, met inbegrip van de vereffening, van het huwelijksvermogen in deze lidstaat.

De algemene regel is dat alle gemeenschappelijke goederen in de verdeling moeten worden opgenomen. Er zijn echter verschillende uitzonderingen. Een echtgenoot kan uit de gemeenschappelijke goederen goederen vooruitnemen ten bedrage van zijn of haar eigen schulden. Elke echtgenoot kan ook kleding en andere goederen voor persoonlijk gebruik, en eventuele persoonlijke geschenken vooruitnemen. De verdeling heeft evenmin betrekking op pensioenrechten die door werkgevers of met overheidsmiddelen moeten worden betaald, of in bepaalde opzichten op particuliere pensioenen. De waarde van de overblijvende gemeenschappelijke goederen wordt in beginsel gelijkmatig verdeeld tussen de echtgenoten. Bij de verdeling moet rekening worden gehouden met de vraag wie eigenaar is van het betrokken goed. Zoals hierboven vermeld, zijn er ook speciale regels voor de echtelijke woning en het meubilair ervan.

9 Welke procedure en documenten of informatie zijn gewoonlijk vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Elke overdracht van onroerende goederen moet worden geregistreerd via een verzoek tot registratie van de eigendom bij het nationaal kadaster (*Lantmäteriet*). Doorgaans verzoekt de koper om registratie. De originele documenten moeten bij het verzoek worden gevoegd.

Laatste update: 10/11/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.